

Brabant is klaar voor Beijing

Niet meer onderdanig, niet meer onderdrukt

Vierduizend Brabantse vrouwen bevolkten het Land van Oost in Drenthe. Dit was de eerste keer dat...

door Yv. andia Sjoukes

DRUNEN - „Dit noem ik nou verzuistering.“ Miep Tiemessen uit Bergen op Zoom zegt het stralend als ze om zich heen kijkt op de bomvolle vrouwenmanifestatie in het Drumense Land van Ooit, waar ze zich ondertuimpelt in een warm bad van vrouwensoevereïteit. Uit alle hoeken en gaten van Noord-Brabant stromen vrouwen deze vrijdagmorgen het Land van Ooit binnen. Oud en jong, in plooirok of met neusbel, zwart of wit, iedereen praakt, groet en lacht alsof ze elkaar al jaren kennen.

Tiemessen is samen met haar vriendin Marij van Hulten van de Bergse werkgroep Vrouw, Geloof en Samenleving in het Land van Ooit. Ze vinden de manifestatie heel belangrijk, net als de vierde Wereldvrouwenconferentie, die in september in Peking begint. „Wat op de wereldconferentie speelt, speelt ook in Bergen op Zoom. Bergen heeft nu wel een vrouwelijke burgemeester, maar dat wil niet zeggen dat de emancipatie er voltooid is.“

Praatje

De wereldconferentie wordt de vierde in rij, nadat de Verenigde Naties in 1975 - het jaar van de vrouw - de eerste in Mexico hielden. Op de conferenties vergaderen vrouwen uit de hele we-

reld over strategieën om hun positie te verbeteren, zowel politiek als sociaal-economisch en op het gebied van de mensenrechten.

In de China-corner zitten de Peking-gangsters klaar om de wens van hun Brabantse achterban in ontvangst te nemen en mee naar China te nemen. Iedereen kan zijn wens opschrijven en ophangen. Ene Beppy pleit op het bord voor verdraagzaamheid en solidariteit. Jolan vindt dat vrouwen elkaar moeten steunen door een praatje met elkaar te maken.

„Niet meer het onderdanige vrouwtje zijn, niet meer onderdrukt“, meldt een hartekreet. En Sabrina van 9 lanceert haar diepste verlangen: „Ik wens dat ik mode-ontwerpster word en dat er gelegenheid is om te studeren.“ Iemand wil vrijheid voor vrouwen en mannen: „Ook uit de gevangenis“.

Theater

De Bergse Interculturele Vrouwengroep neemt in de loop van de dag bezit van het herentouillet van het Roze Kasteel om haar theateract over zes koninginnen voor te bereiden. Terwijl de vrouwen zenuwachtig voor de spiegel dralen, deponeren een kok van Ooit enigszins geeneerd zijn plas in het open urinoir.

Bozenna Kaplur, lid van de vrouwengroep, is Poolse en

huwde vier jaar geleden een Bergse man. De scheikundig ingenieur is hard op zoek naar werk. „Dat is moeilijk gezien mijn leeftijd.“ Kaplur vindt de positie van vrouwen in Polen beter dan die in Nederland: „Vrouwen hebben in Polen veel hogere posities op de arbeidsmarkt dan hier.“ Ze geniet van de manifestatie. Vindt haar ook heel belangrijk: „Vrouwen moeten zichzelf meer leren waarderen. In sommige landen zijn vrouwen nog steeds in dienst van de man.“

Koninginnen

Tijd voor het Bergse optreden. De Blauwe Zaal zit afgeladen voor de verkondiging van 'Het sprookje van de zes koninginnen'. Het verhaal over de geboorte van een meisje in China. De moeder zoekt zes koninginnen om haar dochter welzijn, rijkdom en geluk te brengen. De koninginnen komen met cadeaus als tassen vol saamhorigheid, een harnas tegen koude mensen en een zonnestraal voor de levenslust. De Poolse, Surinaamse en Braziliaanse koninginnen spreken ieder hun eigen taal. Als teken dat vrouwen die elkaar niet verstaan elkaar wel kunnen vinden.

Woensdrecht

Als het optreden afgelopen is krijgt de groep een staande ovatie. Al heeft niet iedereen het idee van de verschillende talen

begrepen: „Wat raar dat ze het niet vertaalden.“

„Vrouwen hebben niets te verliezen en een wereld te winnen“, verkondigt de Brabantse emancipatiewerker Elly de Jonge vurig tijdens het emancipatiedebat. Een enquête onder het publiek levert op dat Woensdrecht zich met Kaatsheuvel en Someren diep moet gaan schamen: Geen emancipatiebeleid volgens de aanwijzingen inwoners.

De Steenbergse wethouder Marië Onland geniet zichtbaar. Ze heeft twintig jaar in het vrouwenwerk gezeten. In het mannenwereldje van de politiek kreeg de afgestudeerde wiskundige ooit te horen dat ze zich misschien beter over de vrouwenpost welzijn kon ontfemen. „Zo'n dag, dat is de extra hoeveelheid vitamines voor vrouwen die hiermee bezig zijn“, vindt Onland.

Regenboog

Het bemachtigen van vitamines bij het zelfbedieningsbuffet kost een uur wachttijd. Niemand vindt het erg. In de rij ontstaan nieuwe vriendschappen en complete mini-debatten over het leven zonder of juist met man.

Voor eten is nauwelijks tijd, geboden de talloze activiteiten. Debat en discussies, internationale theater- en zangoptredens, tentoonstellingen en een lezing van de Chinese schrijfster Zhang Jie. Zij laat weten „woedend en vernederd“ te zijn omdat Amerika haar niet meer wil binnenlaten. Het BN, dat dit nieuws gisteren meldde, gaat in de afgeladen zaal rond en de schrijfster oogst veel solidariteit.

Regenboogritueel

De solidariteit is ver te zoeken bij het Regenboogritueel, een Nederlands initiatief dat de avond voorafgaand aan de wereldvrouwenconferentie in alle landen van de wereld gehouden moet worden. Als iedereen elkaars hand moet vasthouden en neurien, wordt het veel vrouwen te gortig. De zaal stroomt leeg met de snelheid van een waterval, nog voordat het slotwoord uitgesproken kan worden. Velen nemen nog een laatste drankje en hapje met de nieuw verworven vriendinnen. De Chinagangsters halen de Brabantse wensen van het prikbord: Brabant is klaar voor Beijing.

Breda weer ever